

Sydänverelläni olen tämän kirjoittava hymähteli vaari teatraalisesti, laittaessaan nimensä testamenttiin. Hän lupasi siinä komean metsäpallstan esikoiselleen tietäen, että Hattulassa olisi ollut pian yksi metsä vähemmän. Olisi ollut, mikäli hän ei olisi myynyt palstansa puut jo vuosia sitten. Mutta eivät lapset sitä tienneet, kun eivät kahteenkymmeneen vuoteen olleet Isäänsä muistaneet. Hän lupasi pojan lapsille rantamökin ja laavun, jonka oli heitä varten rakentanut. Vaari tiesi jo luvattaessaan että pian olisi rannassa tyhjiä pulloja ja purkkeja veden vietävänä. Olisi ollut, mikäli hän ei olisi myynyt rantamökkiä jo kymmenen vuotta sitten venäläisille. Mutta eivät lapset sitä tienneet, kun eivät kahteenkymmeneen vuoteen olleet Isäänsä muistaneet. Kotitalon hän lupasi tyttärelleen ja tiesi että vävy yrittäisi panna sen myyntiin heti kun hänen ruumiinsa kylmenisi. Kotitalon kellariin tuli putkivuoto viisi vuotta sitten homemittauksessa löytyi suuret määrät hometta sekä erilaisia bakteereita. Kotitalon pihamaalta oli löytynyt malmia, piha alue oli vallattu viisi vuotta sitten. Mutta eivät lapset sitä tienneet, kun eivät kahteenkymmeneen vuoteen olleet Isäänsä muistaneet. Suurimman osan rahoistaan eli noin 10 miljoonaa euroa vanhus lahjoitti omalle hoitokodilleen kiitokseksi kolmentoista vuoden hyvästä hoidosta. Loput rahoista hän antoi seurakunnan käytettäväksi hautajaistensa järjestelyihin ja sanoi asianajajalleen, ettei huolisi lähteä pahviarkussa, sillä sen nuo lapset perheineen valitsisivat, ettei tulisi kuluja ja jäisi enemmän jaettavaa. Mitään jakamista ei olisi. Mutta eivät lapset odottaneet tätä, mutta kun eivät kahteenkymmeneen vuoteen olleet Isäänsä muistaneet. Vanhus asettui selälleen. Nyt soisin kuoleman tulla hän lausahti. Ja jatkoi; karpäseksi katossa tahdon uudessa elämässäni. Vaari hymyili kuollessaan.